

అప్రహీం షేక్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం

(ఎం. హిదయతుల్లా మరియు రఘుబర్ దయాళ్ జె.జె.)

క్రిమినల్ ట్రయల్-పీనల్ కోడ్-సెక్షన్ 304 పార్ట్-2 కింద శిక్ష- సెక్షన్ 34తో చదవగలిగితే-
"ఉద్దేశం" మరియు "జ్ఞానం" - భారతీయ శిక్షాస్ఫూతి, 1860 (45 ఆఫ్ 1860), సెక్షన్లు 34, 35,
38 మరియు 304.

సెక్షన్ 304 పార్ట్-2 కింద ఆరుగురు నిందితులను దోషులుగా తేల్చింది. భారత
శిక్షాస్ఫూతిలోని 34వ సెక్షన్ ప్రకారం సెషన్స్ జడ్జి వారి అప్పీలును హైకోర్టు కొట్టివేసింది. స్పెషల్
లీవ్ అప్పీలుపై సెక్షన్ 304, పార్ట్ 11లను సెక్షన్ 34తో చదవలేమని, సెక్షన్ 304లోని రెండో
భాగం ఉద్దేశాన్ని మినహాయించిందని, జ్ఞానానికి సంబంధించినదని, శిక్ష చట్టవిరుద్ధమని
వాదించారు.

(1) సెక్షన్ 34లో అందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా అనేక మంది వ్యక్తులు చేసిన
నేరపూరిత చర్య గురించి మాట్లాడినప్పుడు, అది మొత్తం నేరాన్ని కాకుండా, నేరపూరిత చర్యను,
అంటే నేరానికి దారితీసే చర్యల శ్రేణి యొక్క సంపూర్ణతను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. అనేక
మంది నిందితులచే దాడి చేయబడిన వ్యక్తి విషయంలో, క్రిమినల్ చర్య అనేది చివరికి

ఫలితాన్నిచ్చే నేరం, అయినప్పటికీ ఆ క్రిమినల్ చర్యను సాధించడం చాలా మంది వ్యక్తుల చర్య ఫలితంగా ఉండవచ్చు.

(ii) జ్ఞానలో..304 పార్ట్ 11 మరణ సంభావ్యత యొక్క జ్ఞానం మరియు సాధారణ ఉద్దేశ్యం క్రిమినల్ చర్యకు సంబంధించి ఉంటుంది. క్రిమినల్ చర్య యొక్క ఫలితం బాధితుడి మరణమైతే మరియు దాడి చేసిన ప్రతి ఒక్కరికీ మరణం నేరపూరిత చర్య యొక్క సంభావ్య పర్యవసానం అనే జ్ఞానం ఉంటే, ప్రతి ఒక్కరినీ వ్యక్తిగతంగా బాధ్యులను చేయడానికి సెక్షన్ 34 ను సెక్షన్ 304 యొక్క రెండవ భాగంతో చదవకూడదు.

ల్బ్రా అకాండా వర్సెస్ చక్రవర్తి, ఐ.ఎల్.ఆర్.[1942] 2 క్యాల 405 మరియు సైదు వర్సెస్ స్టేట్, ఐ.ఎల్.ఆర్. [1952] 1 ఆల్, 639, ఆమోదించబడింది.

రామ్ నాథ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి, ఎ.ఐ.ఆర్. 1943All. 271, షాహిబ్జాదా వర్సెస్ క్రౌన్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1950 పెషావర్ 24, దేబీ చంద్ హల్దార్ వర్సెస్. చక్రవర్తి, 41 సి.డబ్ల్యు.ఎన్. 570 మరియు బరేంద్ర కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ చక్రవర్తి, (1925) ఐ.ఎల్.ఆర్.లను రిఫర్ చేశారు.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 134 ఆఫ్ 1963.

1963 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 156లో కలకత్తా హైకోర్టు మార్చి 5, 1963 నాటి తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు చేశారు.

డి.ఎన్. ముఖర్జీ, పిటిషనర్ల తరపున.

ప్రతివాది తరపున పి.కె.చక్రవర్తి, పి.కె.బోస్.

జనవరి 7, 1964. హైకోర్టు శ్రీ జస్టిస్ హిదాయతుల్లా తీర్పు-స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ కోర్టును ఆశ్రయించిన ఆరుగురు పిటిషనర్లను బిర్మామ్ అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి ఐపీసీ సెక్షన్ 304 పార్ట్ 2, సెక్షన్ 34 కింద దోషులుగా నిర్ధారించి ఒక్కొక్కరికి ఆరేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించారు. హైకోర్టుకు వారు చేసిన అప్పీలును వెంటనే కొట్టివేసింది. పిటిషనర్లు హైకోర్టులో ధృవీకరణ పత్రం కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నప్పుడు, ఈ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ఒకే ఒక అంశం ఏమిటంటే, సెక్షన్ 34 ను భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 304 లోని 11 వ భాగంతో కలిపి చదవవచ్చా అని వారు స్పష్టం చేశారు. ఈ కోర్టులో వాదన ఈ అంశానికే పరిమితమైంది. ఇబ్రా అకాండా వర్సెస్ చక్రవర్తి(I.L.R.(1944) 2 Cal. 405.)లో హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పుతో వివాదం పరిష్కారమైందని పేర్కొంటూ సర్టిఫికేట్ దరఖాస్తును హైకోర్టు తిరస్కరించింది. అప్పీలుదారులు ఈ న్యాయస్థానానికి అప్పీలు చేసుకోవడానికి అనుమతించడానికి ఈ అంశం తగినంత ప్రాముఖ్యతను కలిగి లేదని మేధావులైన న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు.

మన ముందు చర్చ జరిగిన అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని, వివాదాన్ని వెలికితీసే వాస్తవాలను మాత్రమే చెప్పగలం. అబ్దుల్ షేక్ అనే వ్యక్తి తన కుమారుడు అదుత్ (13)తో కలిసి నూపారా గ్రామంలోని తన పొలానికి లిన్ సీడ్ మొక్కలను నాటేందుకు వెళ్లాడు. ఇది 1962 మార్చి 13 ఉదయం జరిగింది. అతను ఉద్యోగం చేస్తున్న సమయంలో, అప్పీలుదారులలో ఇద్దరు అప్రాహిమ్ మరియు జెస్ట్ సంఘటనా స్థలంలో కనిపించారు, మరియు అబ్దుల్ షేక్ ను పట్టుకోమని అప్రాహిమ్ జెస్ట్ ను కోరాడు. అబ్దుల్ షేక్ ను వెంబడించిన ఈ ఇద్దరు నిందితులు

అతడిని ఎత్తుకెళ్లి నేలపై పడేసిన వెంటనే రీ మెయిన్ పిటిషనర్లు ప్రత్యక్షమయ్యారు. జరాహీం వద్ద ఒక బళ్లం ఉంది మరియు అతను అబ్దుల్ షేక్ ను బాలంతో అతని కాళ్ళపై కొట్టడం ప్రారంభించాడు. అప్పీలుదారుడు మను సబాల్ (క్రోబార్)తో వచ్చి అబ్దుల్ షేక్ ను, పిటిషనర్ మెషర్ ను కొట్టడం ప్రారంభించాడు. అబ్దుల్ షేక్ పై లారీతో దాడి చేయడం ప్రారంభించాడు. ఇదంతా జరుగుతుండగా ఆరో నిందితుడు మకీద్ అబ్దుల్ షేక్ కాళ్లు పట్టుకోగా, అప్రాహిమ్, జెస్ట్ అతడి తల, భుజాలు పట్టుకొని పట్టుకొన్నారు. ఈ సంఘటనను అదుత్ తో పాటు మరో ఇద్దరు సాక్షులు సాక్షులుగా చూశారు. అదుత్, మరో ఇద్దరు సాక్షుల వాంగ్మూలం ఆధారంగానే, పైన వివరించిన పద్ధతిలోనే నేరం జరిగిందని పండిత అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి బీర్బామ్ నిర్ధారణకు వచ్చారు. అబ్దుల్ షేక్ తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు. మోకాలి కింద రెండు కాళ్లు విరగడంతో పాటు మణికట్టు పైన ఒక చేయి కూడా విరిగింది. అతనికి కొన్ని గాయాలు, కొన్ని గాయాలు కూడా ఉన్నాయి. డాక్టర్ బషీరుద్దీన్ అనే వ్యక్తి అతడిని పరీక్షించి ప్రథమ చికిత్స అందించారు. అబ్దుల్ షేక్ తనకు జరిగిన సంఘటనను వివరించారని, మొత్తం ఆరుగురి పేర్లను చెప్పారని డాక్టర్ బషీరుద్దీన్ పేర్కొన్నారు. అనంతరం అబ్దుల్ షేక్ ను నల్లతి ఆరోగ్య కేంద్రానికి తరలించి మరణ వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేసేందుకు ఏర్పాట్లు చేస్తుండగా మృతి చెందాడు. అయితే, అతను కొంతమంది ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులకు మరణ ప్రకటనలు చేశాడు మరియు అతను ఆరుగురు పిటిషనర్లను తన హంతకులుగా పేర్కొన్నాడని వారు సాక్ష్యం ఇచ్చారు. ఈ అప్పీలులో, పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది డాక్టర్ డి.ఎన్.ముఖర్జీ వాస్తవాలపై వాదించడానికి మేము అనుమతించలేదు. సాక్షులు చెప్పినట్లే ఈ ఘటన జరిగినట్లు భావించాం. సెక్షన్ 304, పార్ట్ 11 ప్రకారం పిటిషనర్లకు శిక్ష విధించడం చట్టవిరుద్ధమని, 304వ అధికరణలోని రెండో భాగం పరిజ్ఞానానికి సంబంధించినదని, ఉద్దేశ్యాన్ని నేరంలో అంతర్భాగంగా పూర్తిగా మినహాయించినందున 304వ సెక్షన్ ను సహాయంగా పిలవలేమని ముఖర్జీ వాదించారు. ఇబ్రా కాండా వర్సెస్ చక్రవర్తి కేసులో దాస్ జె (అప్పుడు ఆయన అలానే ఉన్నారు) మైనారిటీ నిర్ణయంపై ఆయన ఆధారపడతారు. అలాంటప్పుడు 304వ అధికరణలోని రెండో భాగాన్ని చదవలేమని పండిత న్యాయమూర్తి అభిప్రాయం వ్యక్తం చేశారు. విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి అభిప్రాయంతో, లాడ్జ్ జె విభేదించాడు

మరియు కేసును ఖుండ్యర్ జె ముందు ఉంచారు, అతను లాడ్జ్ జెతో ఏకీభవించాడు, మరియు సెక్షన్ 34 అలా చదవవచ్చని నిర్ణయం తీసుకున్నారు. విచారణలో ప్రణబ్ ముఖర్జీ తన వాదనను బలపరిచే మరో మూడు కేసులను మా దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. మొదటిది రామ్ నాథ్ వర్సెస్ చక్రవర్తి (క్రీ.శ. 1943 ఆల్. 271) కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి తీర్పు, రెండవది సాహిబ్జాదా వర్సెస్ ది క్రౌన్ (ఎ.ఐ.ఆర్. 1950 పెషావర్ 24)లో నివేదించబడిన పెషావర్ డివిజన్ బెంచ్ కేసు. గతంలో దేవీ చరణ్ హల్దార్ వర్సెస్ చక్రవర్తి (1. ఎల్.ఆర్. (1944) 2 క్యాలరీ 405.) కేసులో నమోదైన ఒక కలకత్తా కేసును కూడా ఆయన ప్రస్తావించారు, దీనిలో సెక్షన్ 34 నుండి సెక్షన్ 304, పార్ట్ 1 యొక్క వర్తింపుపై డివిజన్ బెంచ్ కొన్ని సందేహాలు వ్యక్తం చేసింది. దీనికి విరుద్ధంగా, అలహాబాద్ హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పుపై రాష్ట్ర న్యాయవాది శ్రీ చక్రవర్తి సైదు ఖాన్ వర్సెస్ లో నివేదించారు. 34వ అధికరణను చదవవచ్చని స్పష్టంగా పేర్కొన్న రాష్ట్రాలను పేర్కొనండి.

చట్టం యొక్క అంశంతో వ్యవహరించే ముందు, మనం మరోసారి ముఖ్యమైన వాస్తవాలను ప్రస్తావిస్తాము. రెండు పార్టీలు ఉన్నాయని, పిటిషనర్లకు, అబ్దుల్ షేక్ కు మధ్య శత్రుత్వం ఉందని రుజువు చేయడమే కాకుండా, అబ్దుల్ షేక్ తన చిన్న కుమారుడి సాంగత్యంలో శాంతియుత ప్రయోజనం కోసం వెళ్లాడని, అతను వచ్చిన వెంటనే ఇద్దరు పిటిషనర్లు అతన్ని వెంబడించి పట్టుకొని నేలపై పడేశారని ఈ కేసులో నిరూపితమైన వాస్తవాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఆ తర్వాత మిగిలిన నలుగురు నిందితులు ప్రత్యక్షమై అబ్దుల్ షేక్ ను వివిధ ఆయుధాలతో కొట్టగా, ఆయుధాలు లేనివారు అతన్ని నేలకు కట్టేశారు. ఒక ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతోనే ఈ చర్య జరిగిందని చక్రవర్తి వాదించడం సరైనదే. ఫైవీ కౌన్సిల్ మరియు ఈ కోర్టు ఇప్పుడు బాగా తెలిసిన కేసులలో నిర్దేశించిన విధంగా, నేరపూరిత చర్యకు ముందు ఉమ్మడి ఉద్దేశం ఉండాలి, మరియు ఇది సెక్షన్ 34 యొక్క సారాంశం. ఇక్కడ, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆ అవసరం పూర్తిగా తీర్చబడింది,

ఎందుకంటే ఆరుగురు నిందితులు ముందస్తు కచేరీ ద్వారా సంఘటనా స్థలంలో ఒకేసారి కనిపించి, బాధితుడిని వెంబడించి పడగొట్టి, అతన్ని పట్టుకుని కొట్టారు. సాక్ష్యాధారాల్లో వెల్లడైన వాస్తవాలు ఆరుగురు పిటిషనర్ల మధ్య ముందస్తు సంబంధాన్ని స్పష్టంగా రుజువు చేస్తున్నాయి. ఇది అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి ద్వారా చాలా ఆమోదించబడింది, మరియు అతని నుండి విభేదించడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు.

క్రిమినల్ చర్య మునుపటి కచేరీ ఫలితమని మరియు ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని కొనసాగించడం కోసం, ఉద్దేశపూర్వక హత్య జరగలేదని నిర్ధారించడానికి సెక్షన్ 34ఐపిసిని వర్తింపజేయవచ్చా మరియు అప్పీలుదారునిలో ప్రతి ఒక్కరూ నేరానికి బాధ్యులని మేము పరిశీలిస్తాము. భారత శిక్షాస్ఫూటిలోని సెక్షన్ 34ఇలా ఉంది.

"ఒక క్రిమినల్ చర్యను చాలా మంది వ్యక్తులు చేసినప్పుడు, అందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా, ప్రతి (1) ఐ.ఎల్.ఆర్.[1952] 1 ఎ.ఎల్.ఎల్. అలాంటివారిలో 639 మంది

ఆ చర్యకు బాధ్యత వహిస్తారు- అది ఆయన ఒక్కడే చేసినట్లుగా."

అంతకు ముందు 33 వ అధ్యాయంలో "చర్య" అనే పదం ఒక చర్యను మాత్రమే కాకుండా అనేక కర్మలను కూడా సూచిస్తుందని నిర్దేశించబడింది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, జ్యుడిషియల్ కమిటీ చెప్పినట్లుగా, బరేంద్ర కుమార్ ఘోష్ కేసులో (1) "క్రిమినల్ చర్య అంటే. నేర ప్రవర్తన యొక్క ఐక్యత, ఇది దేనికైనా దారితీస్తుంది, దీనికి ఒక వ్యక్తి శిక్షార్హుడు, ఇదంతా తనంతట తానుగా చేస్తే, అంటే క్రిమినల్ నేరం." ఇక్కడ ఈ దాడి చేసింది ఒక్క వ్యక్తి కాదు, ఇతరులతో కలిసి పనిచేస్తున్న ముగ్గురు వ్యక్తులు. నేరపూరిత చర్య ఫలితంగా నేరపూరితమైన హత్యా నేరం నేరంగా పరిగణించబడింది. దానిపై ఎలాంటి వివాదం లేదు. అబ్దుల్ షేక్ మరణానికి పిటిషనర్లందరూ వ్యక్తిగతంగా బాధ్యత వహిస్తారా అనేది నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్న, ఒక ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో చేసిన పని

జరిగిందని చెప్పగలిగితేనే ఆ నిర్ధారణకు రాగలం. సెక్షన్ 304బక నిర్దిష్ట ఉద్దేశ్యంతో నేరపూరిత హత్యా నేరాన్ని చేయడం మరియు అదే నేరాన్ని ఆ ఉద్దేశ్యం లేకుండా కానీ ఒక నిర్దిష్ట జ్ఞానంతో చేయడం మధ్య దాని రెండు భాగాలలో వ్యత్యాసాన్ని చూపుతుందని వాదించారు. ఈ వ్యత్యాసం వల్ల ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో మాత్రమే చర్చించే34వ అధ్యాయాన్నిచదవడం అసాధ్యమని విజ్ఞప్తి చేశారు. సెక్షన్ 304ఇలా ఉంది:-

"ఎవరైనా హత్యకు పాల్పడితే జీవిత ఖైదు లేదా పదేళ్ల వరకు జైలుశిక్ష విధిస్తారు, మరణానికి కారణమయ్యే ఉద్దేశ్యంతో లేదా మరణానికి కారణమయ్యే శారీరక గాయం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో చేసినట్లయితే జరిమానా కూడా విధించబడుతుంది;

లేదా మరణానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉందనే జ్ఞానంతో ఆ పని చేస్తే పదేళ్ల వరకు జైలుశిక్ష లేదా జరిమానా లేదా రెండింటితో సహా శిక్ష విధించవచ్చు, కానీ:

(1) [1925] ఐ.ఎల్.ఆర్. 52 క్యాలి. 197.

మరణానికి కారణమయ్యే లేదా మరణానికి కారణమయ్యే అటువంటి శారీరక గాయం కలిగించే ఉద్దేశ్యం లేకుండా."

సెక్షన్ 304 నేరపూరిత హత్యను హత్యగా నిర్వచించలేదు. ఆ నిర్వచనాన్ని299 వ అధ్యాయంలో చూడవచ్చు, ఇది ఇలా అందిస్తుంది:

"మరణానికి కారణమయ్యే ఉద్దేశ్యంతో లేదా మరణానికి కారణమయ్యే శారీరక గాయం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో లేదా అటువంటి చర్య ద్వారా మరణానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉందనే జ్ఞానంతో ఎవరైనా మరణానికి కారణమయ్యే చర్య ద్వారా మరణానికి కారణమయ్యే నేరానికి పాల్పడతారు."

నేరపూరిత హత్య అనేది ఒక వ్యక్తి మరణానికి మూడు విధాలుగా కారణమవుతుంది: (1) మరణానికి కారణమయ్యే ఉద్దేశ్యంతో, (2) మరణానికి కారణమయ్యే శారీరక గాయం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో, (3) నేరస్థుడు అటువంటి చర్య ద్వారా మరణానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉందని తెలుసుకోవడం. నాలుగు పరిస్థితులు ఉన్నప్పుడు నేరపూరిత నరహత్య నేరం హత్యగా మారుతుంది. 300వ అధ్యాయంలో వీటి ప్రస్తావన ఉంది. అయితే అనేక సాక్ష్యాధారాలు చేర్చబడ్డాయి, మరియు ఆ మినహాయింపులు కఠినమైన సాక్ష్యాల ఆధారంగా నేరాన్ని మళ్ళీ హత్యగా పరిగణించే నేరంగా పరిగణించబడతాయి. సెక్షన్ 299లో వివరించిన రెండు విధాలుగా ఉద్దేశ్యంతో ఒక వ్యక్తి మరణానికి కారణాన్ని కలిగించడం లేదా ఆ చర్య మరణానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉందనే జ్ఞానంతో కూడా వివరించబడింది, అందువల్ల ప్రమాదం లేదా తొందరపాటు మరియు నిర్లక్ష్య చర్య వల్ల సంభవించే మరణాల కేసుల నుండి మరియు మరణం సంభవించే సందర్భాల నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది, కానీ నేరం సాధారణ లేదా తీవ్రమైన గాయాన్ని కలిగించడం. ఈ కేసులో రుజువైనట్లుగా, ఇది ఉద్దేశపూర్వక చర్య అని, ప్రమాదవశాత్తూ లేదా అతివేగం లేదా నిర్లక్ష్యం వల్ల కాదని నిర్ధారణ అయిన తర్వాత, చేసిన నేరం సెక్షన్ 304 కింద జరిగిందని స్పష్టమవుతుంది. అయితే ప్రస్తుత సందర్భంలో మరణం అనేది ఒక వ్యక్తి యొక్క చర్య యొక్క ఫలితం కాదు, కానీ అనేక మంది వ్యక్తుల చర్య యొక్క ఫలితం, మరియు వారు ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని పంచుకున్నారు, అనగా మరణం సంభవించిన చర్య లేదా చర్యల యొక్క కమీషన్.

సెక్షన్ 34 అనేది సెక్షన్ల సమూహంలో ఒక భాగం, ఇందులో కొన్ని ఇతర విభాగాలు కూడా చూడవచ్చు. సెక్షన్ 35 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: 134-159 ఎస్.సి.-12.

కేవలం క్రిమినల్ నాలెడ్జ్ లేదా ఉద్దేశ్యంతో చేసిన ఒక చర్యను చాలా మంది వ్యక్తులు చేసినప్పుడల్లా, అటువంటి జ్ఞానం లేదా ఉద్దేశ్యంతో ఆ చర్యలో చేరిన ప్రతి ఒక్కరూ ఆ జ్ఞానం లేదా ఉద్దేశ్యంతో చేసినట్లే ఆ చర్యకు బాధ్యత వహిస్తారు.

నిర్దిష్ట నేర పరిజ్ఞానం లేదా ఉద్దేశ్యం కారణంగా మాత్రమే నేరపూరితమైన చర్యను ఆ జ్ఞానం లేదా ఉద్దేశ్యాన్ని పంచుకునే ప్రతి వ్యక్తి చేసినట్లయితే ఈ విభాగంలో కూడా ప్రతి నేరస్థుడు వ్యక్తిగతంగా బాధ్యతను పంచుకుంటాడు. నిజానికి ఈ సెక్షన్ ఇక్కడ కూడా వర్తిస్తుంది. సెక్షన్ 37 ప్రకారం ఒక నేరం అనేక చర్యల ద్వారా జరిగినప్పుడు, ఉద్దేశపూర్వకంగా ఆ నేరానికి సహకరించి, ఒంటరిగా లేదా ఇతర వ్యక్తులతో కలిసి ఆ నేరానికి పాల్పడతారు. ఒకే క్రిమినల్ చర్యగా పరిగణించబడే అనేక చర్యలకు సహకరించడం ద్వారా, ఏదైనా ఒక చర్య చేయడం ద్వారా ఆ నేరానికి సహకరించే ప్రతి వ్యక్తి ఆ నేరానికి ఒంటరిగా లేదా ఉమ్మడిగా బాధ్యత వహిస్తాడు. అప్పుడు సెక్షన్ 38ఇలా చెబుతుంది:

"ఒక క్రిమినల్ చర్యలో చాలా మంది వ్యక్తులు నిమగ్నమైనప్పుడు లేదా ఆందోళన చెందుతున్నప్పుడు, వారు ఆ చర్య ద్వారా వివిధ నేరాలకు పాల్పడవచ్చు."

అంటే, చాలా మంది వ్యక్తులు ఒకే క్రిమినల్ చర్య చేసినప్పటికీ, వారు పాల్గొనే స్థాయిని బట్టి బాధ్యత మారవచ్చు. ఇవ్వబడిన ఉదాహరణ ఆ విషయాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది.

ఈ సెక్షన్లను ఈ విధంగా పరిశీలిస్తే, ఈ సమూహంలోని రెండు విభాగాలు ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని కలిగి ఉన్న లేదా నేర పరిజ్ఞానం ఉన్న పెద్ద సంఖ్యలో వ్యక్తులు చేసే ఒకే నేర చర్యకు వ్యక్తిగత బాధ్యతను వివరిస్తాయి (పుటలు 34 మరియు 35) మరియు మూడవది క్రిమినల్ యాక్ట్ పూర్తి చేయడంలో అనేక మంది నిందితుల మధ్య సహకారంతో వ్యవహరిస్తుంది (పుట 37). చివరగా సెక్షన్ 38 ప్రకారం, పూర్తి చేసిన క్రిమినల్ చర్య యొక్క బాధ్యత క్రిమినల్ చర్యను పూర్తి చేయడంలో వివిధ నిందితులు తీసుకునే వాటాను బట్టి వివిధ గ్రేడ్లలో ఉండవచ్చు, మరియు ఈ సెక్షన్ సాధారణ ఉద్దేశ్యం లేదా ఇతరత్రా లేదా జ్ఞానం గురించి ఏమీ పేర్కొనలేదు.

సెక్షన్ 34, సాధారణ, అందరి ఉద్దేశ్యం కోసం అనేక మంది వ్యక్తులు చేసిన నేరపూరిత చర్య గురించి మాట్లాడినప్పుడు, అది మొత్తం నేరాన్ని కాకుండా, నేరపూరిత చర్యను, అంటే నేరానికి దారితీసే చర్యల శ్రేణి యొక్క సంపూర్ణతను పరిగణిస్తుంది. ఒక వ్యక్తిపై అనేక మంది నిందితులచే దాడి చేయబడిన సందర్భంలో, క్రిమినల్ చర్య అనేది చివరికి ఫలితాన్నిచ్చే నేరం, అయితే ఆ క్రిమినల్ చర్యను సాధించడం చాలా మంది వ్యక్తుల చర్య యొక్క ఫలితం కావచ్చు. నిస్సందేహంగా, ఒక వ్యక్తి తాను చేసే పనులకు మాత్రమే బాధ్యత వహిస్తాడు మరియు 38-దానిని నిర్ధారిస్తుంది; కానీ సెక్షన్ 34 (మరియు 35) లోని చట్టం ప్రకారం, నేరపూరిత చర్య ఒక ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం యొక్క ఫలితం అయితే, సాధారణ ఉద్దేశ్యంతో నేరపూరిత చర్య చేసిన ప్రతి వ్యక్తి దాని నేరంలో తనకు ఉన్న వాటాతో సంబంధం లేకుండా మొత్తం నేరానికి బాధ్యత వహిస్తాడు. లో. బరేంద్ర కుమార్ ఘోష్ కేసు(1)పై జ్యుడీషియల్ కమిటీ ఇలా వ్యాఖ్యానించింది.

సెక్షన్ 34 ఐపీసీ.. అనేక మంది వ్యక్తులు ఒకే విధమైన లేదా విభిన్నమైన వేర్వేరు చర్యలను చేయడాన్ని వివరిస్తుంది; అన్నీ ఒక ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో చేసినట్లయితే, ప్రతి వ్యక్తి వాటిని తానే చేసినట్లుగా వాటి ఫలితానికి బాధ్యత వహిస్తాడు. 'ఆ చర్య', ఆ తర్వాత సెక్షన్ చివరి భాగంలో 'అది' సెక్షన్ మొదటి భాగంలో క్రిమినల్ యాక్ట్ పరిధిలోకి వచ్చే మొత్తం చర్యను పొందుపరచాలి.

ఒకవేళ ఒకే ఉద్దేశ్యం ఉన్నట్లయితే, అనేక మంది నేరస్థులు చేసిన ఫలితం మొత్తం ప్రతి నేరస్థుడికి ఆపాదించబడుతుంది, అయినప్పటికీ వారు వ్యక్తిగతంగా వేర్వేరుగా, విభిన్నంగా లేదా ఒకే విధమైన పనులు చేసి ఉండవచ్చు. ఈ పరీక్షను ప్రస్తుత కేసుకు వర్తింపజేస్తూ, అప్పీలుదారులందరూ అబ్దుల్ షేక్ ను తీవ్రంగా కొట్టాలనే ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని పంచుకున్నట్లయితే, కొందరు అతన్ని కిందకు దించి, మరికొందరు తమ ఆయుధాలతో కొట్టారు, సాధారణ ఉద్దేశ్యాన్ని అంగీకరిస్తే, వారు మొత్తం నేరపూరిత చర్యకు బాధ్యత వహిస్తారు, అనగా, నేరపూరితమైన నరహత్య యొక్క క్రిమినల్ నేరం, వారు పోషించిన పాత్రతో సంబంధం లేకుండా జరిగిన హత్య.

సెక్షన్ కు అవసరమైన సాధారణ ఉద్దేశంమొదటి భాగంలో 299వ సెక్షన్లోపేర్కొన్న ఉద్దేశం కాదు. 34 లేదా 35వసెక్షన్ మళ్ళీ అమలులోకి వచ్చే ముందస్తు కచేరీ ద్వారా ఇతరులతో పంచుకోకపోతే ఆ ఉద్దేశం నేరస్థుడికి వ్యక్తిగతం. ఇక్కడ కామన్ (1) [1925] ఐ.ఎల్.ఆర్. 52 1979 అబ్దుల్ షేక్ ను ఓడించడమే, ఆ ఉమ్మడి ఉద్దేశం, మనం పైన చెప్పినట్లుగా, వారందరూ పంచుకున్నారు. వారు భిన్నమైన పనులు చేయడం సాధారణంగా వారి స్వంత చర్యలకు వారి బాధ్యతను వ్యక్తిగతం చేస్తుంది, కాని ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం కారణంగా, ఐ.పి.సి.లోని మూడు షరతులలో ఏదైనా ఒకదానికి వారు సృష్టించిన మొత్తం ప్రభావానికి వారు బాధ్యతవహిస్తారు. వారి కేసుకు వర్తింపజేశారు. ఇది మొదటి రెండు షరతుల కేసు అయితే, విషయం సులభం. వారు ఉద్దేశం గురించిమాట్లాడతారు మరియు 34 వ సెక్షన్ఉద్దేశం గురించి కూడా మాట్లాడుతుంది.

సెక్షన్ 304లోని రెండో భాగాన్నివర్తింపజేయవచ్చా అనేది ప్రశ్న. రెండవ భాగం నిస్సందేహంగా జ్ఞానం గురించి మాట్లాడుతుంది మరియు మొదటి భాగంలో వేరు చేయబడిన ఉద్దేశ్యాన్ని సూచించదు. కానీ జ్ఞానం అనేది మరణ సంభావ్యత యొక్క జ్ఞానం. ముగ్గురు లేదా నలుగురు వ్యక్తులు ఒక వ్యక్తిని భారీ లారీలతో కొట్టడం ప్రారంభించినప్పుడు, ఒక్కొక్కరు చెప్పగలరా? అతన్ని తీవ్రంగా కొట్టాలనే సాధారణ ఉద్దేశ్యంతో కొట్టాడు మరియు కొట్టడం వల్ల మరణం సంభవించే అవకాశం ఉందనే జ్ఞానం ఉన్న ప్రతి ఒక్కరూ,సెక్షన్ 304, పార్ట్ 2 యొక్క అవసరాలు ప్రతి ఒక్కరి విషయంలో సంతృప్తి చెందలేదా? ఈ విధమైన పరిజ్ఞానం పిటిషనర్లలో ప్రతి ఒక్కరి విషయంలో సాధ్యమని చెప్పగలిగితే,సెక్షన్ 304, పార్ట్ 2 లను 34వ సెక్షన్తో చదవలేకపోవడానికి కారణం లేకపోలేదు. సాధారణ ఉద్దేశ్యం క్రిమినల్ చర్యకు సంబంధించి, అంటే కొట్టే చర్యకు సంబంధించి ఉంటుంది. కొట్టడం వల్ల బాధితుడి మరణం సంభవిస్తే, హంతకుల్లో ప్రతి ఒక్కరికీ మరణం నేరపూరిత చర్య యొక్క సంభావ్య పర్యవసానం అనే జ్ఞానం ఉంటే, అనగా. 304వ సెక్షన్లోని రెండో భాగాన్ని 34 లేదా 35వసెక్షన్ చదివి ఒక్కొక్కరినీ విడివిడిగా బాధ్యులను చేయకూడదనడానికికారణం లేకపోలేదు.

ఈ విషయాన్ని లాడ్జి జె తీర్పులో, అలహాబాద్ హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పులో విపులంగా పరిశీలించారు. కలకత్తా హైకోర్టు కేసులో మెజారిటీ ఇచ్చిన తీర్పుతో, అలహాబాద్ హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పుతో మేం ఏకీభవిస్తున్నాం కాబట్టి దీనిపై మరింత చెప్పాల్సిన అవసరం లేదని మేం భావిస్తున్నాం. సెక్షన్ 304 రెండు భాగాలుగా ఉండటం, మొదటి భాగం రెండు రకాల ఉద్దేశాలతో చేసిన నేరపూరిత నరహత్యకు సంబంధించినది, రెండవ భాగం ఒక నిర్దిష్ట పరిజ్ఞానంతో చేసిన నేరపూరిత హత్యకు సంబంధించినది కాబట్టి ఇతర సందర్భాల్లో సందేహం కలిగిందని మనకు అనిపిస్తుంది. ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో కూడిన 34వ సెక్షన్ 304వ అధ్యాయం రెండో భాగంతో చదవలేమని భావించినట్లు తెలుస్తోంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆ అభిప్రాయాన్ని కలిగి ఉన్న మరియు మేము గౌరవప్రదంగా చెప్పి విజ్ఞులైన న్యాయమూర్తులు సెక్షన్ 304 యొక్క రెండవ భాగాన్ని చూడటంలో తప్పు చేశారు. ఒక వ్యక్తి ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశ్యంతో తప్ప ఒక చర్య చేయడు, మరియు సెక్షన్ 34 యొక్క అనువర్తనానికి అవసరమైన ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం ఒక నిర్దిష్ట చర్యకు పాల్పడే సాధారణ ఉద్దేశ్యం. మునుపటి కచేరీ ఒక నేరపూరిత చర్యను సాధించడానికి సంబంధించిన మనస్సుల కలయిక అని నొక్కి చెప్పబడింది. ఒక వ్యక్తిపై పెద్ద సంఖ్యలో వ్యక్తులు దాడి చేసి, వెంబడించి, నేలపై పడేసి చనిపోయే వరకు కొట్టే వర్తమానం వంటి సందర్భంలో ఆ పరిస్థితి పూర్తిగా నెరవేరుతుంది. నేరం హత్య అనే స్థాయికి రాకపోయినా, అది కేవలం హత్యే అయినా, ఆ నేరాన్ని వారందరూ పంచుకుంటారనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు, ఆ కొట్టడం వల్ల మరణం సంభవించే అవకాశం ఉందని ప్రతి ఒక్కరికీ తెలిస్తే సెక్షన్ 34 బాధ్యత వహిస్తుంది. ప్రస్తుత కేసులో ఈ పరిస్థితి పూర్తిగా నెరవేరింది, అందువల్ల, అప్పీలుదారుల శిక్ష సరైనదని మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము మరియు జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..